

Málo bytů?

Kdysi bylo běžné, že majitelé domů a bytů si vydělávali pronájmem pokojů a bytů; nájemníci bytů pak mohli pronajímat volné pokoje *podnájemníkům*. V dnešní době poklesl *respekt k právu* a majitelé (popř. nájemníci) nechávají raději byty nebo pokoje volné. Pronajmout byt neznámému člověku je dnes velmi riskantní – zbavit se neplatiče nebo násilníka dá zabrat. Člověk musí do bytu vniknout, přestěhovat cizí nábytek do sklepa a vyměnit zámek. Pokud postupuje striktně podle zákona a najme si právníka, bude ho to stát spoustu času a peněz¹.

Někdy může jít i o život. Ubytoval jsem před časem ve svém domě cizince, který se později dal do služeb mafie. Musel jsem se obrátit na ÚOOZ, která dotyčného zajistila, vyhostila ze země a zajistila také jeho kmotry. V mém sousedství se v té době udála bestiální vražda, vrah nebyl dopaden. Šlo zřejmě o nájemního vraha, který si (náhodou?) vybral jinou oběť; já jsem souvislost této vraždy se svým případem netušil; upozornil mě na ni kamarád...

Řešení bytové otázky v tržním prostředí je *kvadraturou kruhu*. Bohatí bydlí v přepychových rezidencích, vydědenci a neúspěšní podnikatelé končí na ulici; každý tu odpovídá sám za sebe. Takovou situaci můžeme pozorovat například ve Spojených státech. My jsme zdědili z dob komunismu robustní sociální systém – bezplatné vzdělání, zdravotní péči, různé druhy podpor atd., a nyní je nemáme jak zaplatit. Středoprávní vláda odmítá zvyšovat daně, aby neztratila voliče. Země se zadlužuje...

Ale přece je tu jakási forma řešení: demokracie funguje alespoň na úrovni obcí. Na základě nedávných opatření vlády mohou obce zvýšit zdanění nemovitostí a získat tak prostředky pro výstavbu bytů. Na rozdíl od státu, obce hospodaří s přebytkem. Mohou tak nalákat mladé rodiny z velkých měst, kde sehnat byt je téměř nemožné.

V Davli, 20.8.2024

Jan Matys

---

¹ Mimo to bude čelit případným slovním a fyzickým útokům nájemníka.